

חזון הראשי:
אורי אבינו
ראש הערכה:
שלום כהן
עורכיה:
דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סילבי קשת
הכתב הראשי:
שרגא חרינל

חברי הערכה:

ישראל ביבר, ניצה נבי, איתן נבירר, צליל גלילי, דוד הורוביץ, רותי ורר, רוגי ווהר, אברהם הרמן, אוסטר מאובר, משה לשם, אביבה סלע, עמוס קינו, שלמה קרו, אלי תבור.

הצייר הראשי: עורך דפוס: **מנהל מעבדה:** שמואל ברטור, אריה אריאל, נתן רוזן

העתון הנקרא ביותר במדינה

2.1.2

כאשר יצאה נבחרת הכדורגל משהה תעופה בלוד בדרכה למוסקבה, משך גבר בעל קומה ביונית ותספורת קצרה את תשומת-הלב הכללית. היה זה יוסף (מיר סלה) מירוס, לשעבר מרימוביץ, בן ה-31 נקודת-המוקד של תשומת-הלב היתה מצ' למש שהיתה תלויה מכתפו. כל הנוכחים התלוצצו על ה"תאיר", אולם הם לא ידעו את הסוד: המצלמה ניתנה לו על ידי מערכת העולם הזה, אחרי שיוסלה קיבל על עצמו לשמש ככתב מיוחד של העתון בי מאורע זה.

אמר לנו יוסלה: "אני ארוץ עם המצ' למש ואצלם את השערים שבאקביץ" למר בית הצער, לא הצליח יוסלה להבקיע אף שער אחד, אך לעומת זאת הצליח לשגר לנו שורה של תמונות שהנציחו את הבני קור.

כך קרה שהעולם הזה היה העתון הראשון בארץ שהיו לו תצלומים של הנבחרת במוסקבה, ואפילו הארץ נאלץ לבקש אר' תנו להקציב לו תצלומים משלנו כטובה חברית. (מאחר שעתון זה הפך לאחרונה את אי ההגינות לעקרון מערכת, לא הת' פלאתי שלא היה לו היושר לציין זאת ב' פה מלא).

יוסלה עצמו הוא יליד קפריסין, בניגוד לדעה הנפוצה כאילו הוא יליד פולין. מש' פחתו ישיבה באי השכן משך שנים רבות, עלתה ארצה רק אחרי מות האב, כשיוסלה היה בן שמונה. הוא נשח את בית הספר, התמסר לפרנסת משפחתו.

בשעה שאני כותב שורות אלה אין יוס' לה יודע עדיין את החדשה האחרונה: ב' העדור פרצו גנבים לדירתו ברחוב קורדור' בה בתל אביב, גנבו מכשיר רדיו, שעון זהב, תקליטים ועוד מזכרות אותם אסף יו' סלה בשש-עשרה השנים הרצופות של מיש' חקו בקבוצת מכבי תל אביב.

מה קורה כאשר מפנה העולם הזה את זמרה האמת לנקודה קטנה כמו קרית שמונה?

לוי שפירא

מכתבים

אני מסיר את כובע המבט שלי בפניכם. למרות מסע ההוכחה החריף שלכם, לא הסס' תם לציין לשבת ארבעה שנים שסירבו ל' יות תיי מותרות על השבוע העמלים — וגם כששנים מהם הם שרי מפא"י. העובדה ש' ש'ושה מכין הארבעה הם חברי קיבוץ, מעי' דת' . . .

טמבל, עין חרוד, איחוד הקיבוצים והקבוצות

ארבעה שנים צדיקים בכרם שלנו . . . גם זה הישג חשוב.

יצחק ביגה, ירושלים

דריקטורה ברך

הדריקטורה ברך (העולם הזה 976) מ' לא המים עוד לא הניעו ער הנפש ואפשר ללכת בשקט לראות סרט. ג. בטחת, יפו

ב' חמץ לב אסכים דריקטורה בארץ הזאת ובכלר שייחסם אחת ולחמיר אותו בייבשופכין ששמו העולם הזה. קורא, יגור

כל האדישים וחשאינים יאלצו לפקוח את עיניהם ולעקוב מקרוב אחר ההנהגה הבי' נייסמיתאיראליתסדירקולסמיתא, אשר ב' עבר כיוונה תותחים אל ספינת נשק עברית על חוף ימה של תל-אביב והשמידתה, וב' ימים לא רחוקים ניסתה לשוא למגר את חופש הביטוי עלידי ריצוץ נולגולות וש' בירת אצבעות באלות ובפצצות מתחת למ' כונות הרפסה ובחדרי מערכות.

יצחק י. הללי, ירושלים

8/ק

סידרת גילויכם על מחנה הריכוז של אהוד אבריאל בקריית שמונה (העולם הזה 977-8) ממש' הפסיאה את דמי. אכן, זה ה' חיל בקרב הציבור הערבי, ואנחנו צחקנו. עשכיו זה מהתחלל ביישובי עולים. האם נ' עזו לצחוק ולחתהנג כאילו לא קרה כלום? הרי התחנה הבאה היא תל-אביב!

מינס שטרנו, תל-אביב
איני יודע כיצד להודות לכם על כתבתכם ש'תארה בספורט את פרשת יסורי ופרשת מש'ת הסרור. הנהוג בקרית שמונה כלפי אלה שאינם מ"אנשי שלומנו" — השבוע — תורות לכס — הוכחז מאבקו בהצלחה ונכ' נכחי לעבודה בדואר המקומי. אנב, אבקשכם לפרסם: לא עברתי שבוע חנם בדואר, שבקריית שמונה. מנהל הדואר, שרצה לקבלני לעבודה ולא יכול היה לעשות זאת מחוסר, "סידור" מכניף מפא"י — רק כחו אותי במשך כמה שעות.

אליהו אויתון, קרית שמונה
מדוע לא בלשכם מספיק אחרי אותו אליהו נ'רסי, ששינה את שמו לרדור והמפלג עתה תפקיד מפקד משרת קרית-שמונה. לרעת, הני האחראי תיחידו לכל שהתרחש ומתרחש שם . . .

שוטר לשעבר, חיפה

כניתם את אבריאל ג'ינ'י חאן. חוכמה היש מאד. אבל חאן' ש'לנו אין כל סיכויים להינע לממירו של החאן האורנינלי. הוא הני לפחות ש'ושה מיליון אנשים והשתלט על חלק גדול מאוד של העולם. ואילו אהוד

ג'ינ'י'ס חאן

הנכבד רק עושה את המוות ואם אפשר לה'ת במא (כך) לכמה משפחות עולים אוכלות ו' השתלם על כפר אחד נידח בנליל. אמנם יש לתת לקיסר את אשר מניע לקיסר אבל א' תתנו לג'ינ'י' חאן את אשר מניע לג'ינ'י'ס חאן.

שמעון שור, טבעון

בתוככי המשטרה

בפתיחת הכתבה שלכם על הרקבון במשטרה (העולם הזה 978) קבעתם שאין לאורח מה להתרעם על הנלויים. מאחר שלא עשה כלום אחרי הכתבות המפורסות שלכם על עסקיהם של ראשי המוסד החשוב הזה, וכי מישחו אמר לכם שהסחף שלנו מסוגל להתרעם? הוא מקבל כל דבר בהכנעה, כמו ילד טוב.

חנן ברטון, נהריה

בענין המכונניות המשטריות שנסעו עם הקלפיות (של הבחירות למועצת מפא"י) או למעני זהו סיפור מרתק — שמעלת מן ה' אצבע. באשר לישראל בינאליהו, שאתם מכי' נים אותו בקומיסר של מפא"י במשטרה — איני יודע באם זהו כבוד עצום גדול מאשר להיות עורך העולם הזה.

י. סלומון, תל-אביב
הנני שומר במשטרה ישראל במחוז ירו' שלם ומשפחות מובנים אינני יכול לחתום בשמי. קראתי על הפרס ישר לוי אברהמי קיבל עבור גינתו. הודות לאסירים שטיפלו בגינת הנל' (העולם הזה 978). כרגיל חמיר בענייני משטרה, הנכם כותבים בדיקטור' היות והעתון שלכם קרוב מאד ללכנו, בגלל נילויי מעי' הנדלולים שלנו, הנני להפנות לתשומת לבכם כי לא אסירכם שטיפלו בגינת אלא עזורים ערביים מסתננים, שנוצלו ל' עבודות בבתי הקצינים ואשר היו מובאים בפיוחד מתחת המשטרה בהר טוב.

יו' להצער שרק פרס קטן זה מצאתם ב' אוסיו של מר אברהמי. מה בענין התרומות לקרן הבחירות של מפא"י, שנסחטו נגד רדוננו שמונים וקצינים במחוז ירושלים? לפני הבחירות האחרונות לכנסת? הרי מ' את כבוד השומר בישראל, שלפעמים נגד מפצנו מוכרה למלא עבודות ושליחיות בוגי יות.

שוטר, ירושלים

רצח דריהאן

הרצח של פרופסור דריהאן (העולם הזה 977) נחשב בעולם היהודי כולו וגם ביישוב תל-אביב למסקדין עממי צורק. . . דריהאן היה לא רק בוגר בעמ, אלא גם המחבר של שירים פורנוגרפיים וחילוקי-קדש. הייתי הראשון שכונה אותו כפושע מיני. . . הוא הקריש שירים בליספורים, באהבה" לעזיר חרברי שעמו קיים יחסים מיניים. הוא גם נסבל פעם, אשתו וילדיו היו נוצריים.

מלכאל גרינחלד, ירושלים

נדהמתי לקרוא על . . . השתתפותה של מרת רחל בוצעי בתכנון רצח ד"ר דריהאן. הפירסום הזה פוגע קשה לא רק בבית ה' נשיא בלבד, היקר והמכובד על כולנו, אלא בכל אורה בישראל ובכל יהודי באשר הוא יהודי.

עליכם לתקן את השגיאה הפסלית שעש'ת תם כתבת הדברים.

ב. א. ברקאי, ירושלים

העולם הזה אינו נותן הערכה, אלא רק מציין עובדות. רחל ינאית קייתה אחת מאר' בעת האנשים שהשתתפו בפועל בהריגת ד"ר חאן. שלושת האחרים: אברהם תאומי, י'ש' ראל שוחט ויעקוב פת המנוח, שנפטר בהוד' דם שעבר.

למולד הרע, חי דריהאן המנוח לפני כ-30 שנה, בעת שלום המנדט בארץ. המסודות ה' יהודיים ניהלו אז עלידי אנשי השמאל, ש' דגלו בשיטת הדו-לאומיות, קומוניזם, וכ' אנשי השמאל נרמזו נוקר בליישוב ועל כן ד' האו נלחם בהם, במסורת כפולה ומכופלת: ל' שחרר את היישוב מפולו של השמאל ויחד עם זאת להכטיס סכססם חזקי ופלא ליהדות הדתית תחת השלמו המנדטורי, עד לסיוקו והיסולו.

ד"ר מקס פוקס-שועלי, תל-אביב

גיוס מורות

אני המורה היחידה בבית-הספר שלי ש' שרתה בצה"ל. לכן אני גם היחידה הנקראת מור' שנה לגיוס של 37 יום.

אחרי עבודה מיינעת של שנה, כשכל מורה יוצאת לחופשה כדי לחדש את כוחותיה ול' התכונן לשנה הבאה, קורא אותי הצבא ל' שרות מלא הבולע את כל חופשתי השנתית. מכאן שאין לי בכלל חופשה שנתית, בניגוד לכל עובד אחר שאסור לתת לו חופשה בשעה שהוא משרת בטילואים.

בשרות איני עושה דבר אלא להעתיק טופסים. וזה עבודה שיגרתית שאינה מצ' ריבה שום הכשרה מוסקמת, ואין למענו ש' אשה אשר לא שירתה מעולם בצה"ל אינה מסוגלת לבצע.

בעונש נוסף, איני יכולה להתכונן לבחי' נות שעלי לעמוד בהן כדי לקבל מעמד של קבוצת, דבר הנורם לי הפסד כספי קבוע ומכנין על עתיד.

איני יודעת מדוע עלי להיענש בכל ה' ענישים ותקנסות האלה, אך ורק מפני ש' נענית בשעתו לצו מצפוני ושיטתי בצה"ל, בעוד שכל המורות שלא עשו זאת נהנות מנופש ומשלווה.

שרה ש', תל-אביב

הלול חימי

חירושיהלשון שלכם מעניינים. אולם מ' דוע אתם ממציאים מלה חדשה בשביל נ' שאתמסוסים ("מסמסת") שאין לנו, ומס' שיכבים להשתמש במלה העונית "קורבסה" לגבי כפינו? שיי' לנו? אני מציע לקרוא לקורבסה בעברית, "קרביה".

קצין, איש-שם

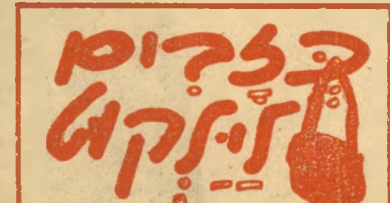
רק בתנאי שנקרא לפרויקט בשם "פרגית".

דברי הווי

ניליתו משהח חברתי חדש. שהייתי רוצה להביאו לזיכתי שאר הקוראים. יתכן וזה ישעשע גם אותם.

אנחנו יושבים בחברה. אחד החברים קור' רא ספע ממדור "ההווי" אבל בלי הכותרת. לנתנים שתי דקות לכל אחד מן הנוכחים ל'רשום את הכותרת הנראית לו. בעל הכ' חרת הטובה ביותר זוכה בנקודה אחת, ואם הכותרת שלו מדהימה ע'ת הכותרת בעתה, הוא מקבל שתי נקודות.

רות דוידימן, פתח-תקוה

סחם וטפלים

מוסה הוא אדם היודע את אשר לפניו. הוא החליט שצריך לשמור על הבריאות וכל יום לישון ש' תיים לפני ארוחת-הערב.

עד כאן זה, בהדר, אבל כש' היו צריכים להעיר אותו, התחילו הצרות. השכנים שלו טבלו מהון.

פעם אחת, אחרי שחלפו לו יותר מחצי-שעה: "מוסה! קום ובוא ל' אכול ארוחת ערבו" התרגז עליהם וצעק: "עזבו אותי! למה דווקא אני?"

עלון נחל-עוז